

שִׁמְאֵי הַזֶּקֶן:
הַפִּטְיָשׁ, הַתִּינוֹק וְהַחַיּוֹד:
הַסּוֹד הַמּוֹפְלָא שֶׁל אֲב בֵּית הַדִּין

האיש הקשה מאבן?

כלנו אוהבים את הלל הזקן, אבל מי היה חברו הטוב ביותר?
זהו שמאי הזקן, אב בית הדין של ישראל!
אנשים חשבו ששמאי הוא אדם קשה מאד. בדיני התורה, הוא מעולם לא ותר על מילימטר.
מילימטר. הכל היה מדויק כמו אבן סלע.

הסוד הגדול: אֵשׁ נֶשֶׁל אֶהָבָה!

אם הייתם רואים עמק לתוך לבו, הייתם מגלים סוד:
ההקפדה של שמאי לא נבעה מכעס... היא נבעה מאהבה עצומה לה' יתברך!
התורה והמצוות בערו הננות בערו בו כמו להבה של שמחה.

החיפוש השבועי של שמאי

מתי אתם מתחילים לחשב על שבת? ביום חמישי? בששי?
שמאי לא יכול היה לחכות. כבר ביום ראשון בבקר, כשהשבת
רק נגמרה, הוא יצא לשוק.

כשראה בהמה יפה ומשכחת, עיניו זרחו באור קדוש והוא
אמר:

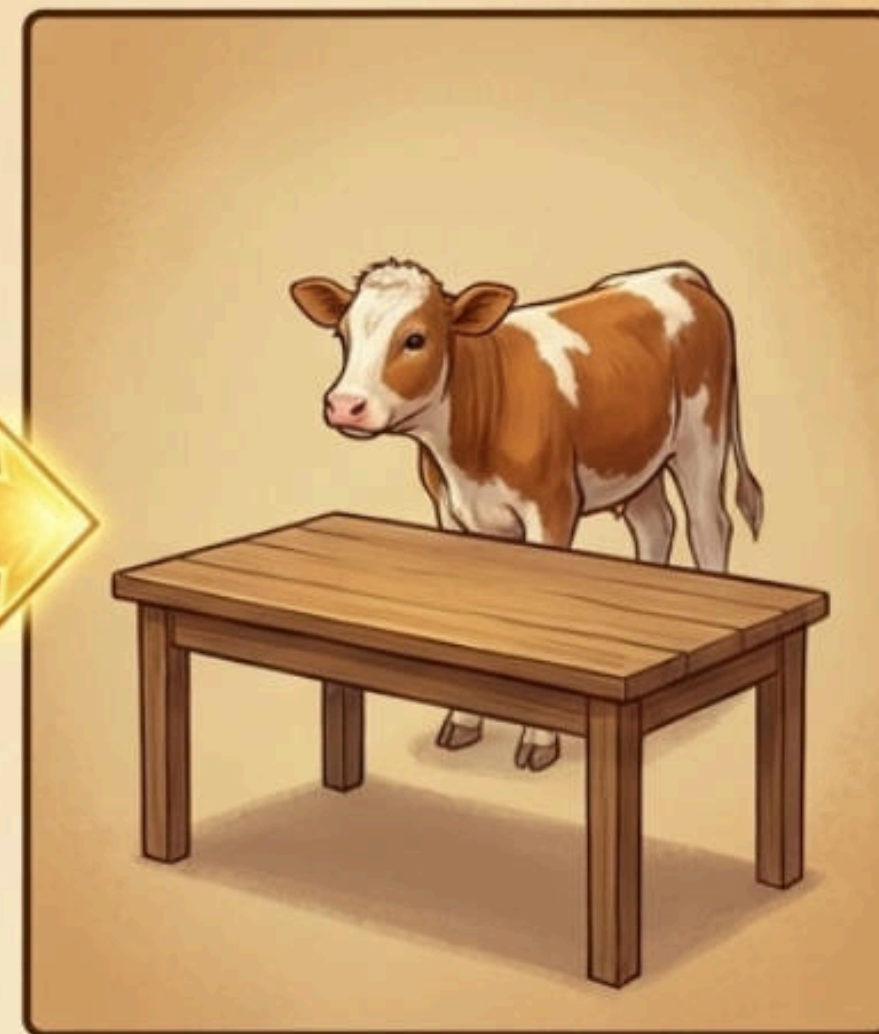
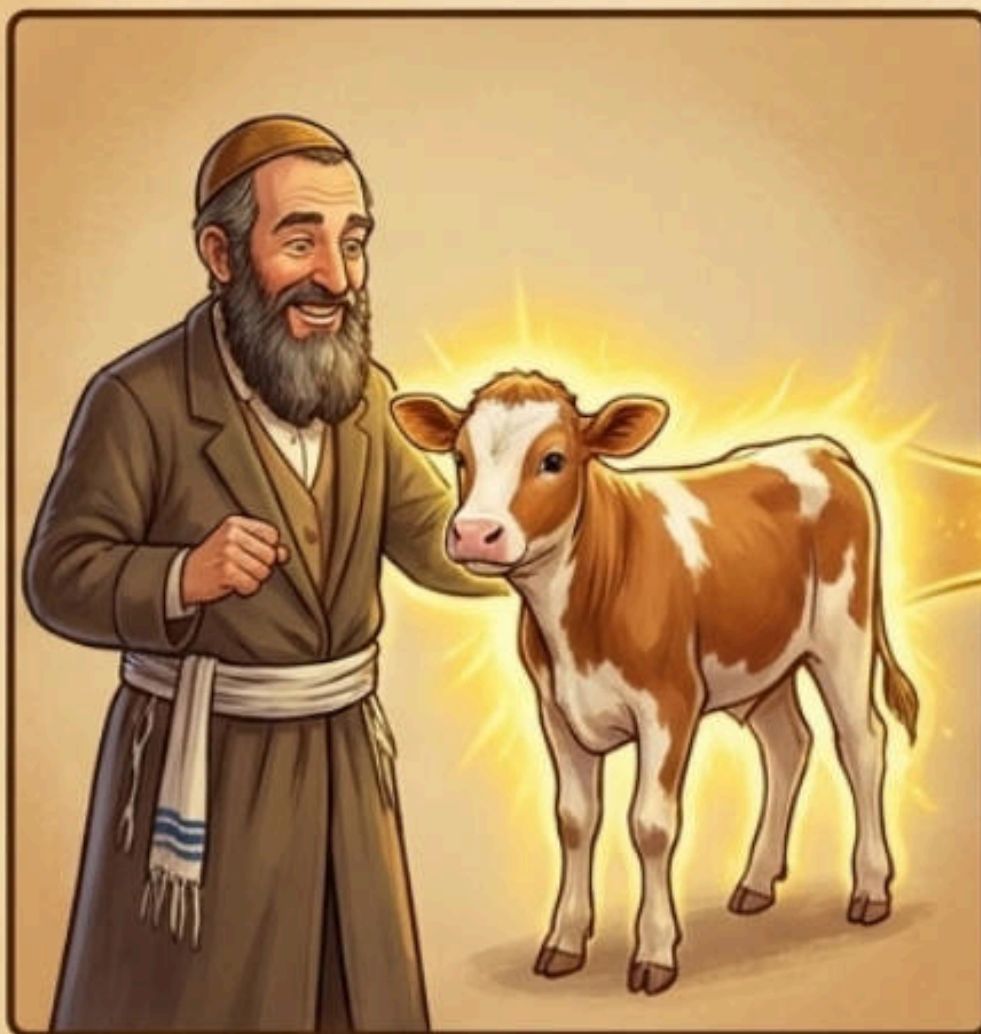
זה – לכבוד שבת קודש!

יום ראשון

יום שלישי

יום רביעי

כָּל יָמָיו אָכַל לְכָבוֹד שַׁבָּת

- יום ראשון: קונה בהמה טובה לשבת.
 - יום שלישי: מוצא בהמה יותר יפה! אותה הוא שומר לשבת.
 - יום החל: את הבהמה הראשונה הוא אוכל ביום ח'ל.
- השבת לא יצאה לו מהראש אפלו לדקה אחת!

תִּינוּק חֲדָשׁ בְּחַג הַסֵּכּוֹת!

שָׁנָה אַחַת, מִמָּשׁ בְּתוֹךְ חַג הַסֵּכּוֹת, שְׁמִיחָה
שְׁמִיחָה עֲצוּמָה בְּמִשְׁפַּחַת שִׁמְאִי!
כָּלְתוּ יְלָדָה תִּינוּק חֲדָשׁ.

הַתִּינוּק הַקָּטָן שָׁכַב בְּעָרִיסָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, עָטוּף בְּשִׁמְיכָה חֲמָה.
אָה שִׁמְאִי הַבֵּיט בַּתִּינוּק וְחָשַׁב מִחֲשָׁבָה מִיּוֹחֶדֶת...

הַאֵם תִּינוּק חַיִּב בְּסוּכָה?

הַלָּכָה מְפֻרָּשֶׁת הִיא:
תִּינוּק קָטָן שָׂרֵק נוֹלָד –
פֶּטוּר מֵהַמְצוּה!

הוא עוד לא מבין, ואי אפשר
לחייב אותו לישיב בסוכה.

כָּל אָדָם רָגִיל הָיָה מְשַׁאֵיר אֶת הַיֵּק
הַתִּינוּק בַּבֵּית... אָבֵל זָכְרוּ, הַלֵּב שֶׁל
שִׁמְאִי בּוֹעֵר מֵאַהֲבָה לַמְצוּוֹת!

פִּחַת אֶת הַמַּעֲזִיבָה: הַפִּטִּישׁ וְהָאוֹר

נִשְׁמָאִי לֹא יָכוֹל הָיָה לְסַבֵּל
נִשְׁהַנָּכֵד הַקָּטָן לֹא יִנָּשֵׁם אֶת
קִדְשֵׁת הַחֹג!

מָה הוּא עֹשֶׂה?

הוּא עֹלָה לַגֵּג עִם פִּטִּישׁ, וְנִשְׁבֵּר
אֶת תְּקֵרַת הָאָבֶן שֶׁל הַבַּיִת!
(מַעֲזִיבָה). הוּא פֶּתַח יִשְׂרָאֵל מֵעַל
עֲרִיסַת הַתִּינוּק.

סֵכָּה שֶׁל אֶהָבָה

במקום התקרה הקשיחה, הניח שמאי
סכך ירק וריחני.

כעת, התינוק ישן בבטחה בחדרו, אך
זכה להיות מוקף באור המצוה.

זוהי לא קפדנות של כעס – זוהי
זוהי מסירות נפש כדי להעניק את
הטוב האלוקי ביותר שיש!

"האיש מאחורי החיוך"

האדם שלא ותר על מילימטר בהלכה,
האדם ששבר קירות לכבוד מצווה,
הוא בדיוק אותו חכם שטבע את הכלל
הכי מתוק מסכת אבות:

**הוי מקבל את כל האדם
בסבר פנים יפות!**

הַשִּׁילּוּב הַמְנִצָּח שֶׁל שִׁמְאִי

בֵּין אָדָם לַמָּקוֹם (לֵה')

- קִפְדָן וּמְדִיִּיק כְּמוֹ פִּטְיָשׁ.
- לֹא מוֹתֵר עַל שׁוּם קוֹץ בְּהִלָּכָה.
- מַחֲפֵשׁ שְׁלֵמוֹת שֶׁל מִצְוָה.

בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ

- רַךְ, מְאִיר וְאוֹהֵב.
- מְקַבֵּל כָּל אָדָם מִתּוֹךְ כְּבוֹד.
- חֵיוֹן רָחֵב וְזוֹרֵחַ.

להיות קצת כמו שמאי...

גם אנחנו יכולים ללמד משמאי הזקן:

- להפוך כל מצוה לאש של שמחה והתלהבות...
לחשב על קדשת השבת והמצוות ללא
פשרות!
- ובאותו הזמן – לאהב כל יהודי, לחיך לכל
חבר בכתה, ולהאיר פנים לכל אדם בעולם!

